

vami toliko nenavadnih stroškov imeti, katerih se ne more ubraniti.

Kakor se mora človek za ohranjenje življenja, samostojnosti na vsako vižo z močjo in premoženjem prizadevati, tako se mora tudi država.

Nenavadne stroške, ktere ima država za take namene, morajo obdačeni državljani po nenavadni poti zravovati, in če bi vsi državljani si prostovoljno ne prizadajali, potrebnih pomočkov preskerbeti, bi nič drugega ne ostalo, kakor nenavadne davke naložiti ali pa posilno sposojilo razpisati.

Če bi država eno ali drugo storila, bi jo stan njenega dnarstva opravičil. Njegovo veličanstvo pa v svoji očetovski skerbniosti za blagor svojih državljanov niso nič tacega zaukazali, temuč obernili so se z zaupanjem na mnogokrat skušeno zvestost in radodarnost svojih podložnih, na domoljubnost svojih narodov in so jim na voljo dali, se na s prav hasnovitimi pogoji razpisani zajem podpisati in tako državi v imenovanih namenih pomagati.

Podpis na posojilo je tedaj tudi z ozerom na ta drugi namen, ki se ima doseči, državljanska dolžnost, ki leži v lastnem neposrednem dobičku podpisavca in s katero spolnjenjem se potrebnost, nenavadne davke ali posilni zajem naložiti, odverne in ob enem vsakemu Avstrijanu priložnost dá, svojo djavno nadušenost za popolno uravnanje državnega gospodarstva in s tim pogojem učverstenje države na vse strani pred celo Evropo tako pokazati, kakor zaupanje njegovega cesarskega gospoda zasluži.

Imenovani imenitni naméni in veliki dobički se dajo pa samo po tem doseči, če se, kakor poziv Njegovega veličanstva našega premilostivega cesarja in gospoda pričakuje, vsi, kateri v varstvu države kakoršne koli dohodke uživajo, po mogočnosti obširno te naprave vdeležijo.

Del zajéma, kateri po skerbnem prevdarjenju velikosti mnogoterega posestva, ki se razvidi iz naravnih davkov in družih razmér, ktere vdeleženje posestnikov v vsaki kronovini olajšujejo ali otežujejo, na krajnsko deželo pride, znese štiri milione in se ima po podpisu ugotoviti.

Ta znesek je blizo $4\frac{1}{4}$ terni vesoljne šume vsih naravnih davkov dežele. Po tej razmeri prevdari lahko slednji, kako mu je z ozerom na svoje posestvo, na svoje dohodke in na svoje okoljnosti sploh mogoče, se vdeležiti, in ob enem se lahko prepriča, da znese to, kar ima država po tej razmeri od njega tirjati pravico, toliko, da mu je pri tri- do petletnih obrokih za plačevanje storiti lahko mogoče.

Ker naj zaupanje, ktero Nj. c. k. apost. veličanstvo v svoje podložne stavi, vsacega močno spadbada, in ker se bo po tem, za kar se bo podpisal, njegova djavna domoljubnost merila, je častna reč za prebivavce krajnske dežele, v djanju pokazati priča cele Europe, da so vredni zauoanja svojega cesarja, in da so vsaki čas pripravljeni, življenje in blago za domovino darovati, kadar njih gospod in cesar to terja, in tako svoje staro znano ime, da so zvesti podložni in najvišji cesarski rodovini vdani, znovega poterditi.

Zedinjenje cesarstva in enakost zadév, ki imajo v tej veliki napravi svoje varstvo, naloži vsim deželam cesarstva edino dolžnost se z vso močjo prizadajati, da bo dél narodnega zajéma, ki na vsako deželo pride, po podpisu ugotovljen.

Za to je pa treba, da se, ako ravno je posojilo prostovoljno, slednji svoje državljanske dolžnosti zavé, se tistega vdeleži in vestno po moči k njemu pripomore, in da zlasti umni, premožni in omikani ljudje z lastnim spodbadajočim izgledom ter s podukom in razjasnovanjem

tudi svoje bližnje unemajo in tako javne organe v njih prizadevanju podperajo.

Svesto sem prepričan, da bodo to napravo tudi vsi prebivavci krajnske dežele prav umeli in da bo ta dežela s svojimi prebivavci se z vsemi drugimi deželami velicega cesarstva skušala, se tega narodnega sposojila v svoj blagor in v blagor celega cesarstva po vsi mogočnosti vdeležiti, in da se ne bo v svoji prirojeni in s tim v novič v djanju pokazani domoljubnosti od nobene druge dežele prekositi dala.

Od 20. julija t. l. notri do vštevno 19. augusta t. l. bodo c. k. deželna glavna dnarnica v Ljubljani kakor tudi naberavne dnarnici v Novem mestu in Postojni in vse c. k. davkni uredi izreke za vdeleženje tega sposojila jemale in verh tega se bode v olajšanje prebivavcov na deželi skerbelo, da bodo svoje izrečenja urednikom oddajali, ki se bodo tje razposlali.

V Ljubljani 11. julija 1854.

Gustav grof Chorinsky s. r.,
c. k. poglavar.

Kratkočasnice.

Dobri stari časi.

Sin: Kaj ne, oče, ko ste vi še majhni bili, so bili dobri stari časi, od katerih nam večkrat pripovedujete?

Oče: Ne, Maticék, ne; moj oče so imeli dobre čase, pa ne jez.

Ded: Nikar ne verjemi tega: Jez sem se mogel vse svoje dni dostojno truditi. Al mojega očeta časi: to so bili dobri časi.

Preded (za pečjó): Kaj le kvantate! Jez sem terpel kot živina, da sem si krajcar zaslužil.

Sin: Kdaj tedaj so bili tisti dobri časi? Po tem takem takrat, kadar še nič ljudi ni bilo na svetu!

Zakaj terpi turško-rusovska vojska tako dolgo?

Marka: To je vendar čudno, da turško-rusovske vojske še ni konec? In Turkom pomagajo še Francozi in Englendarji, pa vendar ne gré ta reč nič naprej.

Boštè: Da se pač čudiš o tem, kar je jasno kot beli dan! Glej! ta reč je takole: Rusi si ne upajo vùn, — Turki s Francozi in Englendarji pa si ne upajo noter. Toliko politike bi se bil že lahko naučil: saj pridno „novičarja“ bereš.

Novičar iz austrijskih krajev.

Iz Maribora 13. julia. Š. Danes so se na tukajšni gimnazii dokončale skušnje zrelosti. Dijakov, kateri so te skušnje delali, je bilo 18. Nobeden ni padel, temoč vsi so se dobro držali. Vsih skup je letos bilo v osmi soli 26; iz tega je viditi, da le malo število se je te preskušnje ognilo. Tudi iz slovenskega jezika so jo vsi dobro rezali, posebno pa je bilo veselo poslušati, kako urno jim je staroslovenščina od ust šla. Gosp. profesor slovenskega jezika so jim dali v roke staroslovenski „Codex Supraliensis“ in dijaki so točno in lepo brez vsake pomote predstavljali v novoslovenski jezik in vse slovniške oblike lepo razlagati. Slava jim in pridnemu učitelju slovenskega jezika!

Iz Bleda 15. julia. J. P. Znamenita prikazen je bila pri nas 10. dan t. m. O pol desetih zvečer zatemnijo črni oblaki celo našo okolico, samo silna skala z veličanskim našim gradom, farna cerkev in pa nova hiša gosp. Prešerna je bila od lune lepo razsvitljena. V tem se pokaže lepo bela mavrica lune, ktera s svojim kolobarjem imenovane dele oklene. Enoglasno so tukaj bivajoči ptuji gospodje to prikazen občudevali, ker nobeden popred lunine mavrice ni vidil, kakor ta ve-